

Mythologia, Padoue, 1616 - 93 : Le temple de Vesta

2 médaillons

Auteur(s) : Ferroverde, Filippo (graveur)

Collection Série B - 1581. Pierre Eskrich, Images des dieux (Lyon)

[Images, Lyon, 1581 - 32 : Le temple de Vesta](#) a pour adaptation ce document

Collection Série A - 1571. Giuseppe Porta et Bolognino Zaltieri, Imagini degli dei (Venise)

[Imagini, Venise, 1571 - 32 : Le temple de Vesta](#) a pour adaptation ce document

Collection Série B - 1612. Pierre Eskrich, Mythologie (Lyon)

[Mythologie, Lyon, 1612 - 63 : Le temple de Vesta](#) a pour alternative ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Citer cette page

Ferroverde, Filippo (graveur), *Mythologia* Padoue, 1616 - 93 : Le temple de Vesta ; 2 médaillons, 1616

Consulté le 08/08/2025 sur la plate-forme EMAN :

<https://eman-archives.org/Mythologia/items/show/7812>

Présentation du document

Publication *Mythologiae, siue, Explicationis fabularum libri decem*, Patavii, Apud Petrum Paulum Tozzium, ex typographeio Laurentij Pasquati, 1616

Exemplaire HathiTrust : Getty Research Institute -

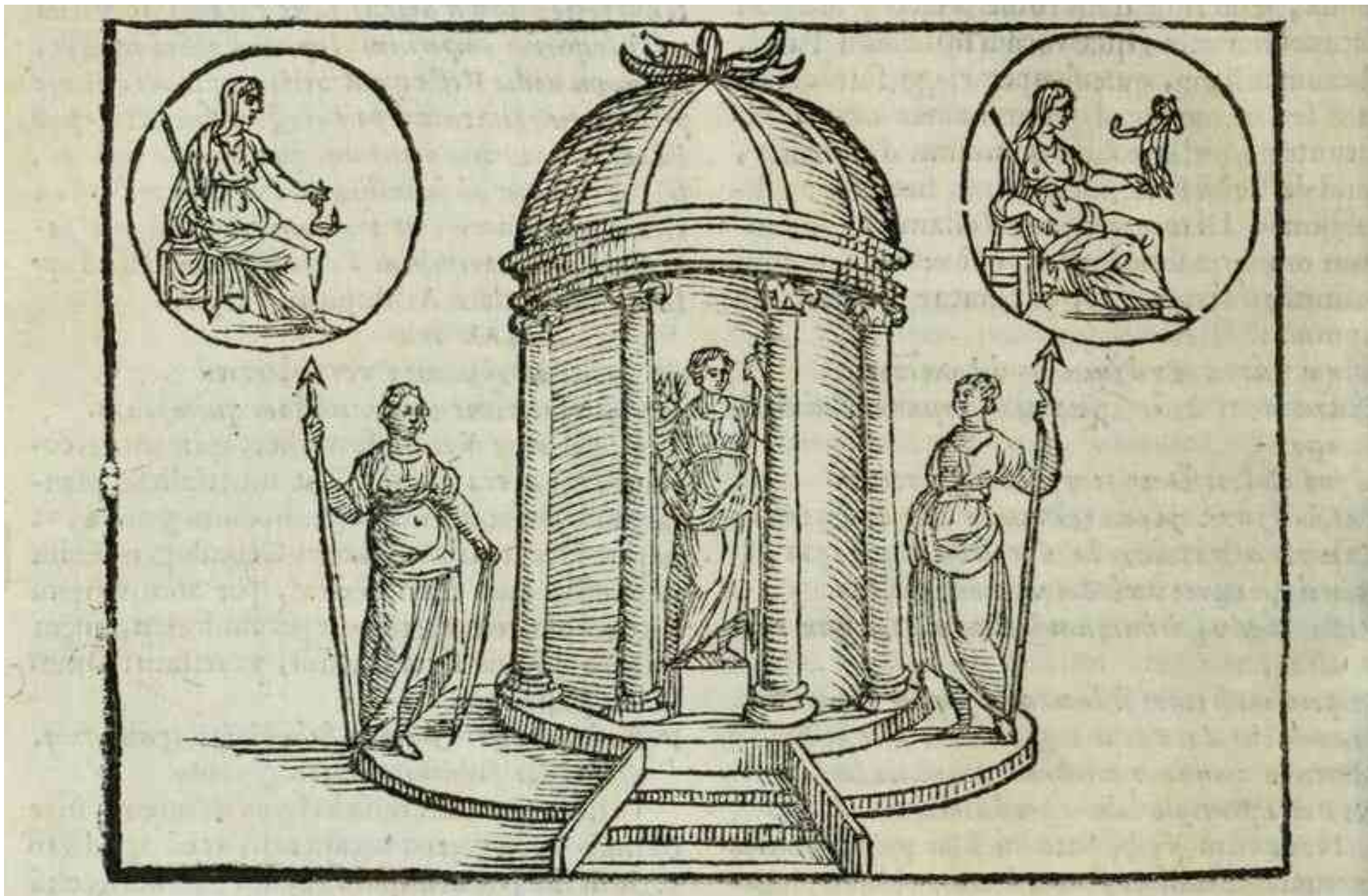
<https://catalog.hathitrust.org/Record/100240830>

Formatin-4

Paginationp. 472

Exposition virtuelle [La "Mythologie" et ses gravures](#)

Notice créée par [Maria Laura Cucciniello](#) Notice créée le 11/09/2023 Dernière modification le 25/11/2024

illa quæ ad Vestalium perpetuam virginitatem pertinebant: quæ, cum omnibus notissima sint, minimè nunc explicabo. Cum altera harum Vestarum Saturni fuisse mater, merito voca-

ta fuit antiqua & cana, ut est in libr. 9. Aeneid. apud Virgilium:

Astiracis, larem, & cana penetralia Vesta.

HANC terram omnino fuisse testatur Plu-

tarch. dec. 8. Sympos. probl. quippe cum inquit mentas antiquorum fuisse rotundas ad similitudinem terre: quæ, cum victum nobis tanquam terra præberent vocatæ, sunt Vestæ. Sed illud etiam manifestius (ut ego quidem arbitror) declaravit Plato in Timæo, cum Deos omnes, elementa scilicet, ac vires cælorum commoveri faciat, solamque terram in medio horum immobilem consistere, ut patet ex his: *ὁ μὲν δὲ ἡμέτερος ἔργων ἐν κρανίῳ ζῶν ἐλαύνων πτηνὸν ἄρμα, πρῶτος πορεύεται διακοσμοῦν πάντα καὶ ἐπιμελεῖται μένος, τῷ δ' ἔπειτα κρατὶ θεῶν καὶ δαιμόνων κατὰ δώδεκα μέρη κακασμῶν, μέντοι δ' ἐστὶ ἐν θεῶν οἴκῳ μόνη.* Magnus sane dux in cælo Iupiter curram æque volucrum, primus incedit omnia coordinans & curans. Hunc sequitur Deorum daemonumque exercitus in duodecim partes distributus: at Vesta sola manet in Deorum domo. Nam cum Iupiter supremus sit Deus, Dii dæmonesque reliqui planetæ sunt, & corpora cælestia, ac elementa, quæ intra duodecim partes signiferi omnia continentur. Cum verò primum mobile corpus omnia reliqua secum trahat, ideoque dicti sunt Dii ac dæmones volucrum curram sequi, quo-

rum est non parvus exercitus. At sola ex his quæ Dii habitæ sunt, domum immobilis servat Vesta, cum illa terra sit, ut Euripides in his significavit:

καὶ γὰρ αὖ μῆτερ ἐστὶ ἀδελφὴ οἱ σποδοὶ βροτῶν καλῶσιν ἡμένιν ἐν αἰθέρι.
Parentisq; terra, quam vocant Vestam viri
Præstantiores confidentem in æthere.

Nam terra sola ex omnibus naturalibus corporibus immobilis existens, in medio totius orbis sublimis, tanquam in ære consistit: neque in aliquam mundi partem magis declinat: quare iure inquit Ovid. lib. 6. Fast.

Terra pila similis nullo falcimine nixa,

Ære subiecto tam graue pendet onus.

Ipsa volubilitas libratum sustinet orbem

Quique premat partes, angulus omnium abest.

Cum enim tantumdem undique distet a cælo, dicta est sedere in æthere, & nulla re suffulta sustineri. Huic tanquam dæmoni summæ parti ignis præfecto in sacrificiis litabatur odoribus. At cum antiquior Vesta terra esse putaretur, flores utpote illorum feraci matri offerebantur, & far: ut est apud Virgil. lib. 5.

Hæc memorans cinerem, & sopitos suscitât ignes,
Perga-